

DYMAJĄCY (1) *part praes act*

sg m N dymający. ◊ [G dymając(e)go].

Sł stp, Cn brak.

1. [Podniecający ogień; insufflantem PolAnt [na co]: Othom stworzył Kowalá dymáiącego ná węgle w ogniu BibRadz Is 54/16 (Linde s.v. dymać).]

2. W funkcji strony biernej: dmuchany, napędzany wiatrem: Pneumaticus – Tchnąci, dimaiąci, wiatrowi. Calep 815b.

Synonimy: 2. tchnący, wiatrowy.

Cf **DYMAĆ**

LW